

یافته های نوین کشاورزی

سال هشتم - شماره ۴ - تابستان ۱۳۹۳

بررسی کارآیی مصرف ماده آلی اسید هیومیک در مقایسه با کود شیمیایی، کود دامی و تلفیقی در گیاه مرزه (*Satureja hortensis L.*)

ابراهیم فراهانی *، مریبی پژوهش، بخش منابع طبیعی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران
حمید مدنی، دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک

چکیده

به منظور بررسی تاثیر ماده آلی اسید هیومیک در مقایسه با کود شیمیایی و کود دامی، تحقیقی در سال های زراعی ۹۰-۱۳۸۸ به مدت ۳ سال در ایستگاه تحقیقاتی خجیر در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با ۶ تیمار در سه تکرار اجرا شد. تیمارهای مورد بررسی شامل اسید هیومیک، کود شیمیایی (N₁₀₀P₈₀K₁₀₀)، کود دامی (۳۰ تن در هکتار کود پوسیده گاو)، مخلوط اسید هیومیک + نصف کود شیمیایی، مخلوط اسید هیومیک + ۱۰ تن کود دامی در مقایسه با تیمار شاهد بود. بر اساس نتایج بدست آمده، مصرف اسید هیومیک باعث افزایش معنی دار اکثر صفات مورد مطالعه همچون طول ریشه، ارتفاع بوته، تعداد شاخه های فرعی، وزن خشک برگ در بوته، وزن خشک اندام هوایی، وزن تر اندام هوایی، عملکرد ماده خشک، عملکرد اسانس، عملکرد بذر نسبت به شاهد گردید. کود شیمیایی با ۲۸/۸۸ کیلوگرم، کود دامی با ۲۷/۴۱ کیلوگرم، مصرف اسید هیومیک با ۲۳/۳۴ کیلوگرم، تیمار مخلوط اسید هیومیک با کود شیمیایی با ۲۲/۱۹ کیلوگرم و تیمار مخلوط اسید هیومیک با کود دامی با ۲۲/۹۲ کیلوگرم در هکتار عملکرد اسانس افزایش معنی داری نسبت به شاهد (۱۶/۸۷ کیلوگرم) داشتند. تیمار ۱۰۰٪ کود شیمیایی بیشترین عملکرد اسانس را داشت. بنابراین در زراعت گیاه مرزه مصرف اسید هیومیک به لحاظ افزایش عملکرد ماده خشک و عملکرد اسانس توصیه می شود.

واژه های کلیدی: اسید هیومیک، کود دامی، کود شیمیایی، اسانس، مرزه و خجیر

* نویسنده مسئول: E46farahani@yahoo.com

تاریخ پذیرش مقاله: ۹۴/۴/۱۰

تاریخ دریافت مقاله: ۹۳/۱۱/۱۵

مقدمه

جنس مرزه دارای حدود ۳۰ گونه است که با نام معمول Savory شناخته می‌شوند. مرزه تابستانی (Satureja hortensis) گیاهی یک ساله است که به مقدار وسیع کشت می‌شود و به عنوان گیاه ادویه‌ای برای طعم دادن به غذاها و به عنوان سبزی تازه و یا به عنوان چای سبز به مصرف می‌رسند. گونه مرزه تابستانی بومی جنوب اروپاست ولی در بخشی از آمریکای شمالی به طور طبیعی مستقر گردیده است (۱۹). پیکر رویشی این گیاه حاوی مواد مؤثره‌ای است که سبب عرق و رفع نقرس می‌گردد. این گیاه ضد نفخ بوده و به هضم غذا نیز کمک می‌کند. از اسانس مرزه در صنایع کنسرو سازی و نوشابه سازی استفاده می‌شود. اسانس این گیاه خاصیت ضد میکروبی داشته و مانع از رشد برخی از باکتری‌ها می‌شود (۷ و ۲۷). ترکیب‌های غالب در اسانس‌های گونه‌های مرزه عبارتند از: تیمول، کارواکرول، بورنئول، پارا-سیمین، گاما-ترپین، آلفا-ترپین، لینالول، لینالیل استات، ژرانیول، ۱ و ۸ سینول (۳۵).

کودهای شیمیایی از طریق تأمین سریع نیازهای غذایی گیاهان، باعث افزایش چشمگیر رشد و عملکرد می‌شوند (۲۶). استفاده از کودهای شیمیایی به عنوان سریع‌ترین راه برای جبران کمبود عناصر غذایی و حاصلخیزی خاک لازم است. از طرفی هزینه‌های بالای مصرف کودهای شیمیایی و آلودگی خاک و آب و کاهش در کیفیت تولیدات کشاورزی باعث ایجاد مسایل بغرنج شده است (۲۵). کودهای شیمیایی نقش بسیار مهمی در انقلاب سبز ایفا کردند، ولی استفاده نامتعادل از آن‌ها باعث کاهش حاصلخیزی خاک و اثرات نامطلوب محیطی می‌گردد (۱۷). یکی از نیازهای مهم در برنامه ریزی زراعی به منظور حصول عملکرد بالا و با کیفیت مطلوب مخصوصاً در مورد گیاهان دارویی ارزیابی سیستم‌های مختلف تغذیه گیاه است. با روش صحیح حاصلخیزی خاک و با تغذیه گیاه می‌توان ضمن حفظ محیط زیست، افزایش کیفیت آب، کاهش فرسایش و حفظ تنوع زیستی، کار آبی نهادهای را افزایش داد (۲۳).

در اکوسیستم‌های زراعی نیتروژن به عنوان مهم‌ترین عنصری که در چرخه غذایی شرکت می‌کند، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. این عنصر در ترکیبات پروتئین‌ها، اسیدهای نوکلئیک، برخی از تنظیم کننده‌های رشد گیاه و بسیاری از ویتامین‌ها یافت می‌شود و به همین دلیل در اکثر واکنش‌های بیوشیمیایی دخالت دارد (۱۳).

فسفر یکی دیگر از عناصر اصلی مورد نیاز گیاه است. این عنصر در تمام فرآیندهای بیوشیمیایی در ترکیبات انرژی‌زا و در مکانیسم‌های انتقال انرژی دخالت دارد. علاوه بر آن فسفر جزئی از پروتئین سلول بوده و نقش ویژه‌ای را به عنوان جزئی از پروتئین سلول، غشاء سلولی و نوکلئیدها (DNA و RNA) که مسئول فرآیندهای تکثیر و رشد می‌باشند ایفاء می‌نماید. این عنصر در نقل و انتقالات انرژی در فرآیندهای متابولیکی گیاه، تقسیم سلولی، ساختمان فسفولیپیدهای دیواره سلولی، توسعه قسمت‌های زایشی گیاه و رشد و تکامل ریشه‌ها نقش دارد (۸).

پتاسیم در خاک یکی از مؤثرترین عوامل تعیین کننده واکنش عملکرد گیاهان می‌باشد. کود پتاسیم در مکانیسم انتقال سایر عناصر غذایی از غشاء سلولی دخالت داشته و وجود آن برای انجام فتوستتز موثر و ضروری می‌باشد (۱۸). بیش از ۵۰ آنژیم یا کاملاً به پتاسیم وابسته‌اند و یا به وسیله آن تحریک می‌شوند. در اکثر گونه‌های گیاهی، پتاسیم مسئول اصلی تغییر تورژسانس یاخته‌های روزنه است. پتاسیم در ستر پروتئین و پلی‌اوژیدها دخالت دارد همچنین پتاسیم تعادل اسیدی-بازی یاخته (تساوی بارهای مثبت و منفی) را تأمین می‌کند (۱۶). کود پتاس به ویژه در خاک‌های مبتلا به کمبود این کود باعث افزایش بارز عملکرد می‌شود و پتاسیم می‌تواند اثر زیادی روی کیفیت دانه بگذرد (۱۵).

روش‌های مختلف تغذیه در گیاه زنیان بررسی شد، کاربرد کود شیمیایی، باعث افزایش محصول زنیان نسبت به شاهد شد. با افزایش مقادیر نیتروژن و فسفر به ترتیب ۹۰ و ۶۰ کیلوگرم در هکتار، عملکرد دانه افزایش یافت (۳). در طی پژوهشی تأثیر مقادیر و روش‌های مختلف مصرف نیتروژن را بر گیاه دارویی مرزه (*Satureja hortensis* L.) مورد بررسی قرار گرفت، اثر کود اوره بر عملکرد بیولوژیک، ارتفاع گیاه، درصد انسانس، عملکرد سر شاخه گل دار و تعداد شاخه‌های فرعی و شاخص برداشت معنی دار بود. کاربرد ۱۰۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار در خاک به همراه ۴/۵٪ نیتروژن محلول پاشی، بیشترین عملکرد بیولوژیک، بذر و سر شاخه گل دار را به ترتیب با میانگین ۴۴۲۴، ۸۷۵/۵ و ۱۸۵۵ کیلوگرم در هکتار تولید نمود. کاربرد ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن در خاک و ۷/۵٪ محلول پاشی بیشترین عملکرد انسانس (۳۳/۷ کیلوگرم در هکتار)، بیشترین ارتفاع گیاه (۶۶/۸۸ سانتی‌متر) و بیشترین تعداد شاخه‌های فرعی (۱۸ شاخه) را تولید نمود (۱). در گیاه گل محمدی، سطح برگ و درصد پتاسیم برگ به طور معنی‌داری تحت تأثیر مقادیر مختلف نیتروژن و پتاسیم قرار گرفت. همچنین سطوح مختلف نیتروژن و پتاسیم و برهمکنش آن‌ها بر ویژگی‌هایی مانند قطر گل، تعداد گل، وزن تر گل و عملکرد انسانس گل معنی دار بودند. بیشترین میزان گل دهی و وزن ترگل، با آمیخته کودی به میزان ۶۰ کیلوگرم در هکتار به نسبت مساوی برای نیتروژن و پتاسیم و بیشترین عملکرد انسانس با مصرف ۳۰ کیلوگرم در هکتار برای هر یک از آن‌ها به دست آمد (۹). مصرف کود شیمیایی (NPK) باعث افزایش معنی دار عملکرد دانه، عملکرد ماده خشک برگ و عملکرد بیولوژیک گیاه دارویی بادرشبو *Dracocephalum moldavica* نسبت به شاهد شد (۳۰). کاربرد NPK (۳۰:۲۴۰:۲۴۰) ۱۲۰ گرم در بوته تعداد برگ، تعداد شاخه‌های فرعی، فاصله میان گره، وزن خشک و تازه گیاه، وزن گل، عملکرد گل گیاه خرزهره (*Nerium oleander* L.) را افزایش داد (۲).

کودهای آلی به ویژه کودهای دامی در مقایسه با کودهای شیمیایی دارای مقادیر زیادی مواد آلی هستند و می‌توانند به عنوان منابعی غنی از عناصر غذایی به ویژه نیتروژن، فسفر و پتاسیم به شمار آیند و به مرور این عناصر را در اختیار گیاهان قرار دهنند (۱۲). کاربرد ۲۰ تن کود دامی به همراه ۵۰ کیلوگرم نیتروژن در

هکتار با بهترین عملکرد سر شاخه گل دار، و ماده مؤثره را در گیاه گل راعی داشته است (۲۳). در یک تحقیق اثر تیمارهای مختلف کودی بر درصد اسانس گیاه دارویی نعناع فلفلی را بررسی شد، نتایج نشان داد عملکرد اسانس در کود گاوی با تیمار شاهد (استفاده از کودهای شیمیایی) برابر می‌کرد (۲۰). سیستم کود دهی آلى در گیاه کلزا، بیوماس را در تیمارهای تلفیقی ۵۵٪ و آلى ۷۲٪ و شیمیایی ۲۷٪ نسبت به شاهد افزایش داد (۳۱).

در گیاه همیشه‌بهار (*Calendula officinalis* L.) س طوح مختلف کود دامی منجر به افزایش معنی‌دار در ارتفاع بوته، تعداد شاخه در بوته، تعداد سرشاخه گل دار، وزن‌تر و خشک سرشاخه گل دار، وزن‌تر و خشک اندام رویشی و عملکرد دانه شد. بهترین نتایج از مصرف ۱۵ مترمکعب کود دامی در فیدن بدست آمد (۲۱). مصرف کود گاوی توانست از لحاظ ارتفاع بوته، تعداد ساقه فرعی در بوته، وزن‌تر و خشک اندام‌های هوایی بوته، شاخص سطح برگ، عملکرد برگ، درصد اسانس و عملکرد اسانس برگ ریحان (*Ocimum basilicum* L.) را نسبت به شاهد به طور معنی‌داری افزایش دهد (۳۶). مصرف کود دامی در گیاه زیره سبز (*Cuminum cyminum*) باعث افزایش معنی‌دار در عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک، تعداد چتر در بوته، تعداد دانه در چتر و ارتفاع بوته شد. تیمار کود گاوی با عملکرد بیولوژیک ۹۱۹ کیلوگرم در هکتار با تیمار شاهد (۷۶۹ کیلوگرم) اختلاف معنی‌دار داشت و همچنین تیمار کود گاوی با عملکرد دانه ۴۰۸ کیلوگرم در هکتار باعث افزایش معنی‌دار نسبت به تیمار شاهد (۳۳۴ کیلوگرم) شد (۳۲). کود حیوانی به طور معنی‌داری پارامترهای عملکرد زعفران (*Crocus sativus* L.) از جمله وزن‌تر و خشک کلاله، وزن‌تر و خشک گل را افزایش داد. در اکثر صفات مقدار ۱۶۰ تن کود گاوی در هکتار بهترین تیمار بود (۲۹). کود گاوی پارامترهای رشد رویشی، عملکرد کاسبرگ و عملکرد دانه گیاه چای‌ترش (*Hibiscus sabdariffa* L.)، و همچنین کیفیت آن‌ها را افزایش داد (۱۴).

اسید هیومیک با وزن ۳۰۰۰۰ تا ۳۰۰۰۰۰ دالتون و اسید فولویک هم با وزن مولکولی کمتر از ۳۰۰۰۰ دالتون به ترتیب سبب تشکیل کمپلکس‌های پایدار و نامحلول و کمپلکس‌های محلول با عناصر میکرو می‌گردند (۲۴). از مزایای مهم اسید هیومیک می‌توان به کلات‌کنتنگی عناصر غذایی مختلف مانند سدیم، پتاسیم، منیزیم، روی، کلسیم، آهن، مس و سایر عناصر در جهت غلبه بر کمبود عناصر غذایی اشاره کرد که سبب افزایش طول و وزن ریشه و آغازش ریشه‌های جانبی می‌شود (۴). بهبود ویژگی‌های خاک از جمله کاهش تراکم و فشردگی، ایجاد تهویه، افزایش نفوذپذیری و در دسترس قرار دادن عناصر غذایی از ویژگی‌های مواد هیومیکی است (۱۰). اسید هیومیک سبب افزایش قطر و ارتفاع گیاه منداب شد (۵). کاربرد اسید هیومیک به میزان ۵۰۰، ۱۰۰۰ و ۲۰۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم موجب، افزایش طول هیپوکوتیل، قطر ساقه، طول ریشه، وزن خشک، میزان عناصر غذایی و عملکرد گیاه فلفل شد (۳۷). کاربرد ۲۰ کیلوگرم در هکتار اسید هیومیک بیشترین عملکرد پیاز را به همراه، ۱۲٪ افزایش در جذب NPK به همراه داشت

(۳۴). محلول پاشی هیومات پتاسیم بر درصد اسانس و عملکرد اسانس در پونه کوهی (*Origanum vulgare L*) موثر بود (۳۳). بررسی تأثیر اسید هیومیک بر اسانس و خصوصیات رویشی در ریحان نشان داد که بالاترین عملکرد اسانس، تعداد گره، بیomas، طول ریشه، وزن خشک و تر برگ مربوط به کاربرد ۱۵ گرم در لیتر اسید هیومیک بود. اسید هیومیک تأثیری بر درصد اسانس نداشت (۱۱). در گیاه بابونه مصرف ۳۰۰ میلی‌گرم در لیتر اسید هیومیک بیشترین طول ریشه (۱۱/۹۷ سانتی‌متر)، وزن تر ریشه (۱۶۰۳ کیلوگرم در هکتار) و وزن خشک ریشه (۲۳۰ کیلوگرم در هکتار) را داشت (۲۲). مصرف اسید هیومیک باعث افزایش معنی‌دار ارتفاع بوته، وزن خشک برگ، وزن خشک اندام‌هوایی، سطح برگ در بوته، عملکرد تر اندام‌هوایی، عملکرد خشک اندام‌هوایی نسبت به شاهد در گیاه نعناع فلفلی گردید (۶). اسید هیومیک بر تعداد گل و برگ، وزن خشک و ارتفاع بوته گیاه همیشه بهار اثر معنی‌دار داشت. کاربرد ۲۰۰۰ میلی‌گرم بر لیتر اسید هیومیک، بیشترین وزن خشک، ارتفاع بوته، تعداد برگ و تعداد گل را داشت (۲۸). این تحقیق به منظور بررسی تأثیر اسید هیومیک در مقایسه با کود شیمیایی و کود دامی و نیز تلفیق آن‌ها بر روی عملکرد و کمیت اسانس گیاه مرزه (*Satureja hortensis L.*), در راستای کاربرد کمتر کودهای شیمیایی به منظور پیشگیری از آلودگی محیط زیست و همچنین دلایل اقتصادی و ترغیب کشاورزان به کاربرد بیشتر کودهای دامی و میکروبی به اجرا در می‌آمد.

مواد و روش‌ها

این آزمایش سال‌های زراعی ۹۰-۱۳۸۸ به مدت ۳ سال در ایستگاه تحقیقاتی خجیر مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی تهران واقع در ۱۴ کیلومتری شمال شرق تهران با عرض جغرافیایی ۵۱ درجه و ۴۳ دقیقه و ۳۴/۷ ثانیه شمالی، طول جغرافیایی ۳۵ درجه و ۳۹ دقیقه و ۵۶/۵ ثانیه شرقی از نصف‌النهار گرینویچ و ارتفاع ۱۳۱۵ متر از سطح دریا می‌باشد. نزدیک‌ترین ایستگاه هواشناسی به محل اجرای طرح، ایستگاه هواشناسی سد ماملو می‌باشد. در این ایستگاه میانگین حداقل درجه حرارت ۲۲/۰ درجه سانتی‌گراد، میانگین حداقل درجه حرارت: ۹/۵ درجه سانتی‌گراد، متوسط درجه حرارت کل سال: ۱۵/۷ درجه، متوسط رطوبت نسبی ۵۱/۳٪، حداقل رطوبت نسبی در خرداد ماه ۳۴/۸٪، حداقل رطوبت نسبی در دی ماه، ۶۸/۴٪ و جهت باد غالب منطقه غرب به شرق است.

جدول ۱: خصوصیات نمونه خاک ایستگاه تحقیقاتی خجیر

عماق (cm)	$\mu\text{mhos/cm}$ (Ec)	آبیدنیه (PH)	درصد اشباع (sp)	فسفر قبل جذب (ppm)	تامین قبل جذب (ppm)	پیزوت (%)	آهک (٪)	TNV	گزین آلی (%)	دست (٪)	لحی (٪)	شن (٪)	بافت خاک
۳۰-۰	۱/۷	۷/۳۷	۳۸/۸	۱۳	۱۸۵	۰/۱۹	۹/۴۸	۱/۵۳	۱۷	۳۳	۵۰	لوم	

جدول ۲: تجزیه نمونه کود دامی (گاوی پوسیده) مورد استفاده در طرح

هدایت الکتریکی (Ec) (دست زیمنس)	آبیدنیه (PH)	فسفر (%)	تامین (%)	کلیم (%)	پیزوت (%)	آهک (٪)	روی (گرم در کیلوگرم)	تامین (%)	گزین آلی (%)	دست (٪)	لحی (٪)	شن (٪)	بافت خاک
۲۰/۳	۷/۶۴	۰/۶۹	۲/۳۸	۱/۵۳	۱/۸۷	۳۱/۴	۴/۳۹	۰/۱۷	۰/۰۵	۰/۰۲	۱/۶/۸	۱۶/۸	

آزمایش در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با ۶ تیمار در سه تکرار اجرا شد. تیمارهای مورد بررسی شامل اسید هیومیک، کود شیمیایی بر اساس توصیه کودی (۱۰۰ کیلوگرم نیتروژن خالص + ۸۰ کیلوگرم فسفات خالص + ۱۰۰ کیلوگرم پتاس خالص)، کود دامی (۳۰ تن در هکتار کود گاوی پوسیده)، تلفیق اسید هیومیک + نصف کود شیمیایی، تلفیق اسید هیومیک + نصف کود دامی در مقایسه با تیمار شاهد بود. ابعاد هر کرت معادل $8 \times 4 = 32$ متر مربع، فاصله ردیف های کشت ۵۰ سانتی متر و فاصله ۲ بوته در روی ردیف ۳۰ سانتی متر بود. فاصله بین بلوک ها ۳ متر و فاصله کرت ها در یک بلوک $1/5$ متر بود. کود دامی کاملاً پوسیده با مقادیر مختلف در از تاریخ ۲۵ فروردین تا ۳۰ فروردین هر سال (حدود یک ماه قبل از کاشت) به زمین داده شد و سپس به وسیله بیل تا عمق ۱۵ سانتی متری خاک سطحی مخلوط گردید. کاشت مرزه بعد از مساعد شدن هوا در سال های ۱۳۸۸، ۱۳۸۹ و ۱۳۹۰ به صورت نشاکاری به ترتیب در تاریخ های ۲۰، ۲۸ و ۳۰ اردیبهشت انجام شد. به منظور اجرای این طرح هر ساله یک قطعه زمین به مساحت تقریبی ۱۵۰۰ متر که طی سه سال گذشته هیچ گونه کشتی صورت نگرفته بود انتخاب شد. کنار هر ردیف کاشت شیاری به عمق ۵ سانتیمتر ایجاد، کودهای شیمیایی (نیمی از کود نیتروژن در مرحله تهییه زمین و نیم دیگر هنگامی که گیاه ۱۵ سانتی متری رسید) را داخل شیار ریخته و به وسیله شن کش روی آن خاک داده و بلا فاصله آبیاری انجام شد. کودهای شیمیایی فسفر و پتاسیم، یک روز قبل از کاشت در سطح کرت های مورد نظر اعمال شد. اسید هیومیک به دو صورت همراه با آب آبیاری و همچنین

محلول پاشی در غلظت ۱/۵ در هزار در سه مرحله به صورت محلول پاشی در گیاه مرزه مصرف شد. مرحله اول دو هفته پس از کاشت و دو مرحله دیگر با فواصل دو هفته اعمال گردید. برداشت گیاه در سال های اول، دوم و سوم در شروع گل دهی به ترتیب در تاریخ های ۱۳ تیر، ۱۵ تیر و ۱۸ تیر سال های ۱۳۸۸-۹۰ انجام شد.

هنگام برداشت دو ردیف از طرفین و از ابتدا و انتهای کرت نیم متر به عنوان حاشیه حذف گردید. پس از برداشت نمونه ها ریشه، ساقه و برگ ها و سر شاخه های آنها را جدا کرده و هر کدام به طور جداگانه وزن شدند. سپس به مدت ۷۲ ساعت درون آون با دمای ۷۵ درجه قرار داده شدند. پس از خشک شدن نمونه ها، ریشه، ساقه، سر شاخه و برگ مجدداً توزین شدند. وزن بیوماس خشک از مجموعه وزن خشک برگ، ساقه و سر شاخه حاصل شد. بدین ترتیب وزن تر و خشک ریشه و برگ، وزن تر و خشک سر شاخه و وزن بیوماس تر و خشک در میانگین ۱۶ بوته محاسبه شد. ویژگی های مورد مطالعه در آزمایش، شامل ارتفاع بوته، تعداد شاخه جانبی، وزن خشک برگ، درصد اسانس، عملکرد، وزن تر اندام هوایی، وزن خشک شدن و اسانس گیری در آزمایشگاه گیاهان دارویی خجیر انجام گرفت. به منظور اندازه گیری میزان اسانس از دستگاه اسانس گیری کلونجر و به روش نقطیر با آب استفاده شد، ۱۰۰ گرم پودر برگ و اندام هوایی خشک شده در ۸۰۰ میلی لیتر آب استفاده شد و آن را درون بالن یک لیتری دستگاه ریخته و به آن ۸۰۰ میلی لیتر آب اضافه و به مدت ۲ ساعت حرارت داده شد. اسانس مرزه، مایعی بیرنگ یا مایل به زرد بوده و جرم حجمی اسانس مرزه ۰/۸۹۵ تا ۰/۹۱۳ می باشد.

تجزیه و تحلیل داده های آزمایش با استفاده از نرم افزار SAS انجام شد. میانگین ها با استفاده از آزمون LSD در سطح ۵٪ مورد مقایسه قرار گرفتند.

نتایج و بحث

ارتفاع بوته

بر اساس نتایج حاصل از تجزیه مرکب سه سال آزمایش مشخص گردید، تأثیر سال، تیمارهای مختلف حاصلخیزی (در سطح ۱٪) و برهمکنش آنها (در سطح ۵٪) بر ارتفاع بوته معنی دار بود (جدول ۳). مقایسه میانگین ارتفاع بوته مشخص نمود که سال دوم آزمایش نسبت به دو سال دیگر اختلاف معنی دار داشت. بیشترین ارتفاع بوته مربوط به تیمار مصرف کود شیمیایی با ۵۳/۲ سانتی متر و کمترین ارتفاع بوته متعلق به تیمار شاهد (۴۲/۹ سانتی متر) بود که بین آنها اختلاف معنی دار وجود داشت. همچنین تیمارهای مصرف کود دامی (۴۹/۹ سانتی متر)، مصرف تلفیق اسید هیومیک با نصف کود شیمیایی (۴۹/۵ سانتی متر) و مصرف تلفیق اسید هیومیک با نصف کود دامی (۵۱/۸ سانتی متر) با تیمار مصرف کود شیمیایی از لحاظ

ارتفاع بوته اختلاف معنی دار نشان ندادند. ارتفاع بوته در تیمار مصرف اسید هیومیک با ۴۹ سانتیمتر نسبت به شاهد افزایش معنی دار داشت (جدول ۴). بنابراین در گیاه مرزه مصرف اسید هیومیک از طریق ایجاد شرایط تغذیه ای بهتر موجب رشد رویشی و افزایش ارتفاع بوته گردید. نتایج به دست آمده با نتایج پژوهشگران در گیاهان دارویی دیگر مطابقت دارد.

جدول ۳: نتایج تجزیه مرکب تأثیر اسید هیومیک، کود شیمیایی، دامی و تلفیق آنها بر خصوصیات گیاه مرزه

ضریب تغییرات (%)	a (E f)	اثتابه b $F \times Y$	اثر تیمارها (F)	اثتابه a (E y)	اثر سال (Y)	منابع تغییرات (SOV)	درجه آزادی (df)

----	۳۰	۱۰	۵	۶	۲		
۸/۶۴	۱/۰۷۵۷	۳/۴۷۲۳ **	۱۰/۱۷۵ **	۲/۳۱۹۲	۶/۴۴۷۹ *	طول ریشه	
۸/۷۷	۱۸/۷۶۴۴	۴۸/۶۷۷۵ *	۱۱۴/۳۷۶ **	۲۰/۶۸۰۶	۵۲۸/۳۸ **	ارتفاع بوته	
۸/۷۲	۳۴/۷۵۳۸	۱۲۰/۰۸۳ **	۱۲۶۵/۴۹ **	۳۹/۰۸۳۴	۲۲۹۷/۳۴ **	تعداد شاخه فرعی	
۹/۰۱	۲۳۱۵/۰۸	۶۵۱۳/۸۹ *	۵۸۱۲۲/۴ **	۴۶۲۱/۶۸	۱۲۱۵۹/۷ *	تاج پوشش	
۴/۸۸	۰/۰۶۷۸	۰/۰۷۸۶ ns	۰/۱۷۲۶ *	۰/۰۴۴۷	۰/۲۹۴۴ *	وزن خشک ریشه	
۱۲/۱۷	۱/۰۴۳۵	۸/۰۳۳۵ **	۳۳/۲۷۴ **	۱/۹۷۸۶	۶/۲۲۴۷ **	وزن خشک برگ	
۷/۶۱	۰/۰۱۷۳	۰/۰۱۴۱ ns	۰/۰۸۵۰ **	۰/۱۹۳۱	۰/۰۸۲۲ ns	درصد انسانس	
۱۷/۰۴	۴۰۹۰۳/۳	۹۵۵۹۵ *	۲۷۳۲۲۳۷ **	۱۷۶۷۰/۳	۹۳۴۷۳۷ **	عملکرد بیولوژیک	
۱۶/۹۶	۱۶/۴۷۰۹	۴۲/۶۳۴ *	۱۴۰/۴۱ **	۱۵/۰۹۷	۵۱۲/۷۱ **	عملکرد انسانس	
۱۳/۹۱	۰/۰۰۳۷	۰/۰۱۸۴ **	۰/۰۲۳۴ **	۰/۰۰۳۱	۰/۰۰۵۶ ns	شاخص سطح برگ	

**، * و ns: به ترتیب اختلاف معنی دار در سطح احتمال ۱٪، ۵٪ و غیر معنی دار

اثر کود اوره بر ارتفاع گیاه مرزه معنی دار بوده و کاربرد ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن در خاک و ۷/۵٪ محلول پاشی بیشترین ارتفاع گیاه را تولید نمود (۱). سطوح مختلف کود دامی منجر به افزایش معنی داری در ارتفاع بوته گیاه همیشه بهار شد (۲۱). تیمار کود گاوی از لحاظ ارتفاع بوته ریحان به طور معنی داری مقدار بیشتری نسبت به شاهد بود و مصرف دامی باعث افزایش ارتفاع بوته زیره سبز شد (۳۶). اسید هیومیک سبب افزایش ارتفاع گیاه منداب شد (۵). کاربرد اسید هیومیک موجب طول ساقه گیاه فلفل شد (۳۷). مصرف اسید هیومیک باعث افزایش ارتفاع بوته در گیاه نعناع فلفلی گردید (۲). کاربرد اسید هیومیک اسید هیومیک دارای اثر معنی دار بر ارتفاع بوته همیشه بهار بود (۲۸).

جدول ۴: مقایسه میانگین خصوصیات گیاه مرزه تحت تأثیر اسید هیومیک، کود شیمیایی، دامی و تلفیقی

LSD	طول ریشه	ارتفاع بوته	تعداد شاخه فرعی	تاج پوشش	وزن خشک ریشه	وزن خشک برگ	درصد انسانس	عملکرد بیولوژیک	عملکرد انسانس	شاخص سطح برگ
LSD	٪	٪	٪	٪	٪	٪	٪	٪	٪	٪
۰/۹۹۹	۱۲/۳۳ ab	۱۲/۰۹ b	۱۳/۱۲ a	۱۲/۵۶ab	۱۱/۹۰ b	۱۰/۰۱ c	۰/۷۰۶	۱۲/۸۳a	۱۱/۳۱ b	۱۲/۸۳ a
۴/۱۷۰	۵۱/۸ ab	۴۹/۵ ab	۴۹/۹ab	۵۳/۲۴ a	۴۸/۹۳ b	۴۲/۸۸ c	۲/۹۴۹	۵۳/۲۳a	۴۳/۱۹b	۵۱/۷۲a
۵/۶۷۶	۵۹/۳۳ c	۶۵/۱۱ b	۷۸/۷۷ a	۸۱/۹۳ a	۶۹/۹۳ b	۵۰/۴۹ d	۴/۰۱۳	۷۵/۴۸a	۷۸/۴۳b	۵۵/۹ c
۴۶۳۲	۵۱/۰۲ b	۵۰/۲۱ b	۶۱۱/۲ a	۶۴۶/۳ a	۵۰/۷/۹ b	۴۲۶/۹ c	۳۲/۷۶	۵۴۷/۸a	۵۵۱/۳a	۵۰/۴/۲b
۰/۰۲۱	۰/۸۴ ab	۱/۰۲ a	۱/۰۴ a	۱/۰۷ a	۱/۰۸ a	۰/۷۵ b	۰/۱۷۷	۰/۹۲ b	۱/۱۱ a	۰/۸۷ b
۰/۹۸۴	۷/۳۲ d	۸/۴۳ c	۱۱/۳۱ a	۹/۵۸ b	۸/۰۶ cd	۵/۶۹ e	۰/۶۹۵	۷/۸۸ b	۹/۰۴ a	۸/۲۸ b
۰/۱۲۷	۲/۱۶ a	۱/۹۷ bc	۱/۹۵ bc	۲/۰۴ ab	۱/۸۷ c	۱/۹۸ bc	۰/۰۹۰	۱/۹۸ab	۲/۰۶ a	۱/۹۳ b
۱۹۴/۷	۱۲۱۰ ab	۱۳۰۵ ab	۱۲۶۰ ab	۱۳۴۲ a	۱۱۲۵ b	۸۶۵ c	۱۳۷/۷	۱۰۴۸ b	۱۴۴۸ a	۱۰۵۷ b
۳/۸۶۰	۲۵/۸۳ a	۲۵/۷۷ a	۲۴/۶۹ab	۲۷/۶۰ a	۲۱/۱۳ b	۱۷/۸۷ c	۲/۷۷۹	۲۰/۷۷b	۲۹/۸۰a	۲۰/۴۹b
۰/۰۵۸	۰/۳۹۶ cd	۰/۴۶۶ab	۰/۵۱۲ a	۰/۴۱bc	۰/۴۴۱bc	۰/۳۷۱ d	۰/۰۵۸	۰/۴۱۳a	۰/۴۴۲a	۰/۴۴۵a

اعدادی که با حروف یکسان نشان داده شده‌اند، از نظر آماری در سطح ۵٪ با هم تفاوت معنی‌داری ندارند

طول ریشه

نتایج حاصل از تجزیه مرکب نشان داد که تأثیر سال (در سطح ۵٪)، تیمارهای مختلف حاصلخیزی و برهمکنش آنها (در سطح ۱٪) بر طول ریشه معنی‌دار بود (جدول ۳). مقایسه میانگین طول ریشه مشخص نمود که سال دوم آزمایش نسبت به دو سال دیگر کاهش معنی‌دار داشت. بیشترین طول ریشه مربوط به تیمار مصرف کود دامی با ۱۳/۱۲ سانتی‌متر و کمترین طول ریشه متعلق به تیمار شاهد (۱۰/۰۱ سانتی‌متر) بود که بین آنها اختلاف معنی‌دار وجود داشت. همچنین تیمارهای مصرف کود شیمیایی (۱۲/۵۶ سانتی‌متر) و مصرف تلفیق اسید هیومیک با نصف کود دامی (۱۲/۳۳ سانتی‌متر) با تیمار مصرف کود دامی از نظر طول ریشه اختلاف معنی‌دار نداشتند. تیمار مصرف اسید هیومیک با ۱۱/۹ سانتی‌متر نسبت به شاهد افزایش معنی‌دار داشت اما نسبت به تیمار کود دامی در طول ریشه کاهش معنی‌دار نشان داد (جدول ۴). بنابراین در گیاه مرزه، مصرف اسید هیومیک از طریق ایجاد شرایط تغذیه‌ای بهتر موجب رشد رویشی و افزایش طول ریشه گردید. اسید هیومیک سبب افزایش طول ریشه و آغازش ریشه‌های جانبی می‌شود (۴). بالاترین طول ریشه ریحان از کاربرد ۱۵ گرم در لیتر اسید هیومیک حاصل شد (۱۱). در گیاه بابونه مصرف ۳۰۰ میلی‌گرم در لیتر اسید هیومیک بیشترین طول ریشه را داشت (۲۲).

تعداد شاخه فرعی

نتایج این بررسی نشان داد که تأثیر سال، تیمارهای مختلف حاصلخیزی و برهمکنش آنها (در سطح ۱٪) بر تعداد شاخه فرعی معنی‌دار بود (جدول ۳). مقایسه میانگین تعداد شاخه فرعی مشخص نمود که سال اول آزمایش نسبت به دو سال دیگر افزایش معنی‌دار داشت. بیشترین تعداد شاخه فرعی مربوط به تیمار مصرف کود شیمیایی با ۸۱/۹۳ شاخه و کمترین تعداد شاخه فرعی متعلق به تیمار شاهد (۵۰/۴۹ شاخه)

بود و بین آنها اختلاف معنی دار وجود داشت. همچنین تیمار مصرف کود دامی (۷۸/۷۷ شاخه) با تیمار مصرف کود شیمیایی در تعداد شاخه فرعی اختلاف معنی دار نشان ندادند. تیمار مصرف اسید هیومیک با ۶۹/۹۳ شاخه نسبت به شاهد افزایش معنی دار داشت اما نسبت به تیمارهای کود شیمیایی و دامی کاهش معنی دار نشان داد (جدول ۴). بنابراین در گیاه مرزه، مصرف اسید هیومیک از طریق ایجاد شرایط تغذیه‌ای بهتر موجب رشد رویشی و افزایش تعداد شاخه فرعی نسبت به شاهد گردید. مقادیر مختلف مصرف نیتروژن بر گیاه دارویی تاثیر داشته و اثر کود اوره بر تعداد شاخه‌های فرعی معنی دار بود. کاربرد ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن در خاک و ۷/۵٪ محلول پاشی بیشترین تعداد شاخه‌های فرعی را تولید نمود (۱). کاربرد NPK (۲۴۰:۲۴۰:۲۴۰ گرم در بوته) تعداد شاخه‌های فرعی گیاه خرزهره را افزایش داد (۲). مصرف کود دامی منجر به افزایش معنی داری در تعداد شاخه در بوته گیاه همیشه بهار شد (۲۱). تیمار کود گاوی از لحاظ تعداد ساقه فرعی در گیاه ریحان به طور معنی داری دارای مقدار بیشتری نسبت به شاهد بود (۳۶).

تاج پوشش

تأثیر سال (در سطح ۵٪)، تیمارهای مختلف حاصلخیزی (در سطح ۱٪) و برهمکنش آنها (در سطح ۰.۵٪) بر تاج پوشش معنی دار بود (جدول ۳). مقایسه میانگین تاج پوشش مشخص نمود که سال اول آزمایش نسبت به دو سال دیگر کاهش معنی دار داشت. بیشترین تاج پوشش مربوط به تیمار مصرف کود شیمیایی با ۶۴۶/۳ سانتی متر مربع و کمترین تاج پوشش متعلق به تیمار شاهد (۴۲۶/۹ سانتی - متر مربع) بود که بین آنها اختلاف معنی دار وجود داشت. همچنین تیمار مصرف کود دامی (۶۱۱/۲ سانتی متر مربع) با تیمار مصرف کود شیمیایی از لحاظ تاج پوشش اختلاف معنی دار نشان ندادند. تاج پوشش در تیمار مصرف اسید هیومیک با ۵۰۷/۹ سانتی متر مربع نسبت به شاهد افزایش معنی دار داشت اما نسبت به تیمار کود شیمیایی و تیمار کود دامی کاهش معنی دار نشان داد (جدول ۴).

وزن خشک ریشه

نتایج حاصل از تجزیه مرکب سه سال آزمایش نشان داد که تأثیر سال و تیمارهای مختلف حاصلخیزی (در سطح ۵٪) بر وزن خشک ریشه معنی دار بود (جدول ۳). مقایسه میانگین وزن خشک ریشه مشخص نمود که سال دوم آزمایش نسبت به دو سال دیگر افزایش معنی دار داشت. بیشترین وزن خشک ریشه مربوط به تیمار مصرف اسید هیومیک با ۱/۰۸ گرم و کمترین وزن خشک ریشه متعلق به تیمار شاهد (۰/۷۵ گرم) بود که بین آنها اختلاف معنی دار وجود داشت. همچنین تیمار مصرف کود دامی (۱/۰۴ گرم)، تیمار مصرف کود شیمیایی (۱/۰۷ گرم)، تیمار تلفیق اسید هیومیک با نصف کود شیمیایی (۱/۰۲ گرم) و تیمار تلفیق اسید هیومیک با نصف کود دامی (۰/۸۴ گرم) از لحاظ وزن خشک ریشه اختلاف معنی دار با تیمار اسید هیومیک نداشتند (جدول ۴). بنابراین در گیاه مرزه مصرف اسید

هیومیک از طریق ایجاد شرایط تغذیه‌ای بهتر موجب رشد رویشی و افزایش وزن خشک ریشه و در نتیجه کاهش مصرف کود شیمیایی و کود دامی گردید. در بابونه مصرف ۳۰۰ میلی‌گرم در لیتر اسید هیومیک بیشترین وزن خشک ریشه (۲۳۰ کیلوگرم در هکتار) را داشت (۲۲).

وزن خشک برگ

نتایج حاصل از تجزیه مرکب آزمایش نشان داد که تأثیر سال و تیمارهای مختلف حاصلخیزی و برهمکنش آنها (در سطح ۱٪) بر وزن خشک برگ معنی‌دار بود (جدول ۳). مقایسه میانگین وزن خشک برگ مشخص نمود که سال دوم آزمایش نسبت به دو سال دیگر افزایش معنی‌دار داشت. بیشترین وزن خشک برگ مربوط به تیمار مصرف کود دامی با ۱۱/۳۱ گرم و کمترین وزن خشک برگ متعلق به تیمار شاهد (۵/۶۹ گرم) بود که بین آنها اختلاف معنی‌دار وجود داشت. همچنین تیمار مصرف کود شیمیایی (۹/۵۸ گرم)، تیمار مصرف اسید هیومیک (۸/۰۶ گرم)، تیمار تلفیق اسید هیومیک با نصف کود شیمیایی (۸/۴۳ گرم) و تیمار تلفیق اسید هیومیک با نصف کود دامی (۷/۳۲ گرم) از لحاظ وزن خشک برگ اختلاف معنی‌دار با تیمار شاهد داشتند (جدول ۴). بنابراین در گیاه مرزه مصرف اسید هیومیک از طریق ایجاد شرایط تغذیه‌ای بهتر موجب رشد رویشی و افزایش وزن خشک برگ گردید. مصرف کود شیمیایی (NPK) باعث افزایش معنی‌دار عملکرد ماده خشک برگ گیاه دارویی بادرشبو نسبت به شاهد شد (۳۰). تیمار کود گاوی از لحاظ عملکرد برگ ریحان به طور معنی‌داری دارای مقدار بیشتری نسبت به شاهد بود (۳۶). مصرف اسید هیومیک باعث افزایش معنی‌دار وزن خشک برگ نسبت به شاهد در گیاه نعناع فلفلی گردید (۴). کاربرد اسید هیومیک باعث افزایش معنی‌دار وزن خشک و تر برگ ریحان می‌گردد (۱۱).

درصد اسانس

نتایج حاصل از تجزیه مرکب نشان داد تأثیر تیمارهای مختلف حاصلخیزی (در سطح ۱٪) بر درصد اسانس گیاه مرزه معنی‌دار بود (جدول ۳). مقایسه میانگین درصد اسانس مشخص نمود که سال دوم آزمایش بیشترین درصد اسانس را نشان داد اما با سال سوم اختلاف معنی‌دار نداشت. بیشترین درصد اسانس مربوط به تیمار تلفیق اسید هیومیک با نصف کود دامی با ۲/۱۶٪ و کمترین درصد اسانس متعلق به تیمار اسید هیومیک (۱/۸۷ گرم) بود که بین آنها اختلاف معنی‌دار وجود داشت. همچنین تیمار مصرف کود شیمیایی (۲/۰۴ گرم) با تیمار مصرف تلفیق اسید هیومیک با نصف کود دامی از لحاظ درصد اسانس اختلاف معنی‌دار نداشتند. همچنین بین تیمار تلفیق اسید هیومیک با نصف کود دامی با شاهد اختلاف معنی‌دار وجود داشت (جدول ۴). بنابراین در گیاه مرزه مصرف تلفیق اسید هیومیک و کود دامی موجب افزایش درصد اسانس گردید.

شاخص سطح برگ

نتایج نشان داد که تأثیر تیمارهای مختلف حاصلخیزی و برهمنکنش سال با تیمارهای مختلف حاصلخیزی (در سطح ۰٪) بر شاخص سطح برگ گیاه مرزه معنی دار بود (جدول ۳). مقایسه میانگین شاخص سطح برگ مشخص نمود که بیشترین شاخص سطح برگ مربوط به تیمار مصرف کود دامی با ۵۱۲٪ وجود کمترین شاخص سطح برگ متعلق به تیمار شاهد (۳۷۱٪) بود که بین آنها اختلاف معنی دار وجود داشت. همچنین تیمار مصرف اسید هیومیک (۴۶۱٪) و تیمار تلفیق اسید هیومیک با نصف کود شیمیایی (۴۶۶٪) از لحاظ شاخص سطح برگ اختلاف معنی دار با تیمار شاهد داشتند (جدول ۴). در گیاه مرزه مصرف اسید هیومیک از طریق ایجاد شرایط تغذیه ای بهتر موجب رشد رویشی و افزایش شاخص برگ گردید. در گیاه ریحان مصرف کود گاوی از لحاظ آماری دارای شاخص سطح برگ بیشتری نسبت به شاهد بود (۳۶٪).

عملکرد بیولوژیک

نتایج نشان داد که تأثیر سال و تیمارهای مختلف حاصلخیزی (در سطح ۰٪) و برهمنکنش آنها (در سطح ۵٪) بر عملکرد اسانس گیاه مرزه معنی دار بود (جدول ۳). مقایسه میانگین عملکرد اسانس مشخص نمود که سال دوم آزمایش نسبت به سال دیگر اختلاف معنی دار داشت. بیشترین عملکرد اسانس مربوط به تیمار مصرف کود شیمیایی با ۱۳۴۱ کیلوگرم در هکتار و کمترین عملکرد اسانس متعلق به تیمار شاهد kg/ha (۸۶۵ kg/ha) بود که بین آنها اختلاف معنی دار وجود داشت. همچنین تیمار مصرف کود دامی (۱۲۶۰ kg/ha)، تیمار مصرف اسید هیومیک (۱۱۲۵ kg/ha)، تیمار تلفیق اسید هیومیک با نصف کود (۱۲۱۰ kg/ha) از لحاظ عملکرد اسانس اختلاف معنی دار با تیمار شاهد داشتند (جدول ۴). بنابراین در گیاه مرزه مصرف اسید هیومیک به تنها یک و یا همراه کودهای دیگر از طریق ایجاد شرایط تغذیه ای بهتر موجب رشد رویشی و افزایش عملکرد بیولوژیک گردید. کاربرد کود شیمیایی نیتروژن و فسفر به ترتیب ۹۰ و ۶۰ کیلوگرم در هکتار، عملکرد دانه زنیان را افزایش را داد (۳). کاربرد ۱۰۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار در خاک به همراه ۴٪ نیتروژن محلول پاشی، بیشترین عملکرد بیولوژیک گیاه دارویی مرزه را تولید نمود (۱). مصرف کود شیمیایی (NPK) باعث افزایش معنی دار عملکرد بیولوژیک گیاه دارویی بادرشبو نسبت به شاهد شد (۳۰). کاربرد NPK (۲۰:۲۴۰:۲۴۰ گرم در بوته) وزن خشک گیاه خرزه را افزایش داد (۳). کاربرد ۲۰ تن کود دامی به همراه ۵۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار بهترین عملکرد سر شاخه گل دار را در گیاه گل راعی داشته است (۲۳). در گیاه همیشه بهار کود دامی منجر به افزایش معنی دار در وزن تر و خشک اندام رویشی و عملکرد دانه شد (۲۱). مصرف کود گاوی وزن خشک اندامهای هوایی گیاه ریحان را نسبت به شاهد به طور معنی دار افزایش داد (۳۶). مصرف کود دامی باعث افزایش عملکرد بیولوژیک

زیره سبز با ۹۱۹ کیلوگرم در هکتار نسبت به تیمار شاهد (۷۶۹ کیلوگرم) شد (۳۲). کود گاوی عملکرد کاسبرگ گیاه چای ترش را افزایش داد (۱۴). کاربرد ۲۰ کیلوگرم در هکتار اسید هیومیک بیشترین عملکرد پیاز را داشت (۳۴). بررسی تأثیر اسید هیومیک بر ریحان نشان داد که بالاترین عملکرد بیوماس مربوط به کاربرد ۱۵ گرم در لیتر اسید هیومیک حاصل بود (۱۱). مصرف اسید هیومیک باعث افزایش معنی دار عملکرد خشک اندام هوایی نسبت به شاهد در گیاه نعناع فلفلی گردید (۳). اسید هیومیک بر وزن خشک گیاه همیشه بهار دارای اثر معنی دار بود (۲۸).

عملکرد اسانس

تأثیر سال و تیمارهای مختلف حاصلخیزی (در سطح ۱٪) و برهمکنش آنها (در سطح ۰.۵٪) بر عملکرد بیولوژیک گیاه مرزه معنی دار بود (جدول ۳). مقایسه میانگین عملکرد بیولوژیک مشخص نمود که سال دوم آزمایش نسبت به سال دیگر اختلاف معنی دار داشت. بیشترین عملکرد اسانس مربوط به تیمار مصرف کود شیمیایی با ۲۷/۶ کیلوگرم در هکتار و کمترین عملکرد اسانس متعلق به تیمار شاهد (kg/ha)، (۲۴/۶۹ kg/ha)، (۲۶/۸۷ kg/ha) بود که بین آنها اختلاف معنی دار وجود داشت. همچنین تیمار مصرف کود دامی (kg/ha)، (۲۱/۱۳ kg/ha)، تیمار تلفیق اسید هیومیک با نصف کود شیمیایی (kg/ha)، (۲۵/۷۲ kg/ha) و تیمار تلفیق اسید هیومیک با نصف کود دامی (kg/ha)، (۲۵/۸۳ kg/ha) از لحاظ عملکرد اسانس اختلاف معنی دار با تیمار شاهد داشتند (جدول ۴). بنابراین در گیاه مرزه مصرف اسید هیومیک به تنها یی و یا همراه کودهای دیگر از طریق ایجاد شرایط تغذیه ای بهتر موجب رشد رویشی و افزایش عملکرد اسانس گردید. نتایج نشان داد که مصرف اسیدهای مرزه می تواند ۵۰٪ مصرف کود شیمیایی و کود دامی را در تولید اسانس مرزه کاهش دهد. کاربرد ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن در خاک و ۷/۵٪ محلول پاشی بیشترین عملکرد اسانس گیاه دارویی مرزه (۳۳/۷ کیلوگرم در هکتار) را تولید نمود (۱). در گیاه گل محمدی، بیشترین عملکرد اسانس با آمیخته کودی به میزان ۶۰ کیلوگرم در هکتار به نسبت مساوی برای نیتروژن و پتابسیم بدست آمد (۹). کاربرد ۲۰ تن کود دامی به همراه ۵۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با بهترین عملکرد ماده مؤثره را در گیاه گل راعی داشته است (۲۳). عملکرد اسانس گیاه نعناع فلفلی در کود گاوی با تیمار شاهد (استفاده از کودهای شیمیایی) برابری می کرد (۲۰). سیستم کود دهی آلی در گیاه کلزا توانست ظرفیت نگهداری آب در خاک را ۳۵٪ نسبت به شاهد افزایش داده در نتیجه بیوماس در تیمارهای تلفیقی ۵۵٪ و ۷۲٪ و شیمیایی ۲۷٪ نسبت به شاهد افزایش یافت (۳۱). کاربرد تیمار کود گاوی از لحاظ عملکرد اسانس برگ ریحان به طور معنی داری دارای مقدار بیشتری نسبت به شاهد بود (۳۶). بهبود ویژگی های خاک از جمله کاهش تراکم و فشردگی، ایجاد تهویه، افزایش نفوذپذیری و در دسترس قرار دادن عناصر غذایی از ویژگی های مواد هیومیکی است (۱۰). محلول پاشی هیومات پتابسیم

بر عملکرد اسانس در پونه کوهی موثر بود (۳۳). بررسی تأثیر اسید هیومیک بر ریحان نشان داد که بالاترین عملکرد اسانس مربوط به کاربرد ۱۵ گرم در لیتر اسید هیومیک حاصل شد (۱۱).

منابع

- 1-Alizadeh-Sahzabi, A., Sharifi-Ashorabadi, E., Shirani-Rad, A and Abaszadeh, B., 2007.** The effects of different methods and levels of using nitrogen on some quality and quantity characteristics of *Satureja hortensis* L. Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants Research 23(3): 416-431.(In Persian).
- 2-Ananth, V. A and Kumar, R. S., 2012.** Effect of growth substances on growth and flower yield of *Nerium* (*Nerium oleander* L.). Indian Journal of Plant Sciences. Vol. 1(02-03). pp.187-19.
- 3-Akbarinia, A., Ghalavand, A., Sefidkan, F., Rezaee, M and Sharifi ashoorabadi, A., 2003.** Evaluation of quality and quantity on essential oil content of *Carum copticum*. Journal of Research and Development. 61: 32-41. (In Persian).
- 4-Aiken, G. R., McKnight, D. M., Wershaw, R.L, and MacCarthy, P., 1985.** Humic Substances in Soil, Sediment, and Water. Wiley-Inter science, New York. USA
- 5-Albayrak, S and Camas, N., 2005.** Effect of different levels and application times of humic acid on root & leaf yield and yield component of forage Turnip (*Brassica rapa* L.). Agronomy Journal. 42: 130-133.
- 6-Asgary, M., Habib, D., Naderi, Gh. 2011.** Effect of Vermi compost, Plant Growth Promoting Rhizobacteria and Humic Acid on Growth Factores of *Mentha piperita* L., in Central Province. Iranian Journal of Agronomy and Plant Breeding, Volume 7, Number 4, winter, 41-54. (In Persian)
- 7-Baher Nik, Z., Mirza, M., Ghorbanli, M. and Rezaei, M. 2002.** 'The influence of water stress on plant height, herbal and essential oil yield and composition in *Satureja hortensis* L.'. Flavour and Fragrance Journal, 17 (4): 275-277.
- 8-Bennett, V., Gardner, K and Steiner, J. P., 1988.** Brain adducin: a protein kinase C substrate that may mediate site-directed assembly at the spectrinactin junction. J. Biol. Chem. 263(12), 5860–5869.
- 9-Daneshkhah, M., Kafi, M., Nikbakht, A and Mirjalili, M, H., 2007.** Effect of different levels of nitrogen and potassium on yield indicators and oil of *Rosa damascena*. Journal of Horticultural Science and Technology. 8(2): 83-90. (In Persian)
- 10-Dursun, A., Güvenç, I, and Turan, M., 2002.** Effects of different levels of humic acid on seedling growth and macro- and micro-nutrient contents of tomato and eggplant. Acta Agrobotanica, 56: 81-88.
- 11-Fatemi, H., Ameri, A., and Aminifard, M, H. 2011.** Investigation of Effect of humic acid Fertilizer on growth and Yield of *Ocimum basilicum* under Field Conditions. 1st National Conference on New Concepts in Agriculture. Faculty of Agriculture, Saveh Branch, Islamic Azad University (IAU). November. 678-683.
- 12-Fernandez, R., Scull, R., Gonzales, J.L., Crespo, M., Sanchez, E., and Carballo, C. 1993.** Effect of fertilization on yield and quality of *Matricaria reculita* L. (Chamomile). Aspects of mineral nutrition of the crop. Memorias 11th Congreso Latinoamericano de la Ciencia del Suelo. 2ed Congresso cubcno de la Ciencia del Suelo 3: 891-894.
- 13-Francies, C. A., Bulter, F. C, and King, L. D., 1990.** Sustainable agriculture in Temperate Zones. New York. John Wiley and Sons, U.S.A. 487p.
- 14-Gendy A.S.H., Said-Al Ahl, H.A.H. and Abeer, A. M., 2012 .** Growth, Productivity and Chemical Constituents of Roselle (*Hibiscus sabdariffa* L.) Plants as Influenced by Cattle Manure and Biofertilizers Treatments Australian Journal of Basic and Applied Sciences, 6(5):1-12.
- 15-Grant, C. A. and Bailey, L. D., 1993.** Fertility management in canola production. Canadian Journal of Plant Science. 73:651-870
- 16-Ghorbanli, M. 2003.** Plant Physiology (3). Payame Noor University press. 304 p
- 17-Gyaneshwar, P.; Kumar, N.J.; Pareka, L.J. & Podle, P.S. (2002).** Role of Soil Microorganisms in Improving P Nutrition of Plants. Plant and Soil, Vol. 245, No. 1, (August 2002), pp. 83-93, ISSN 1573-5036
- 18-Holmes, M. R., 1985.** Nitrogen top-dressing requirements of winter oilseed rape . Journal Science Food and Agriculture. 31:119-127
- 19-Jamzad, Z., 2010.** Thymus and *Satureja* species of Iran, Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, Iran. 172 p.
- 20-Kalra, A., 2003.** Organic cultivation of Medicinal and aromatic plants. A hope for sustainability and quality enhancement. Journal of Organic Production of Medicinal, Aromatic and Dye-Yielding Plants (MADPs), FAO, 198 p.
- 21-Khalid, K. A., Abou-Hussien, S. D. and Salman, S. R., 2006 .** Influence of sulphur and biofertilizer (Sulphur-Oxidizing Bacteria) on the growth, oil and chemical composition of celery plant., Annals of Agricultural Science (Cairo), Vol: 50, Issue: 1, Pages: 249-262.

- 22-Kiani, M., Nabavi, M. and Kelarestaghe, K., 2011.** Effect of Humic acid and Phosphorus on Flower Yield in Matricaria chamomile. Sixth Conference on New Ideas in agriculture. Islamic Azad University Khorasan (Isfahan) Branch. 2-3 March. 2432-2436.
- 23-Lebaschi, M. H., Matin, A., and Sharifi-Ashurabadi, A., 2004.** Comparing the agricultural and natural ecosystems in the production of hypericin. Research and Construction in Natural Resources, 16(2): 48-54.
- 24-Liu, C, and Cooper, R. J., 2000.** Humic substances influence creeping bent grass growth. Golf Course Management 49-53.
- 25-Malakouti, M. J. and Riazi Hamedani, S. A. H., 1991.** Fertilizer and Fertility. University of Tehran press. 800 page
- 26-Mallanagouda, B., 1995.** Effects of N. P.K and fym on growth parameters of onion, garlic and coriander. Journal of Medic and Aromatic Plant Science, 4: 916-918.
- 27-Mir Haydar, H., 1995.** Maaref-e Ghiahi. Vol. 1. Office of Islamic Culture, Tehran, 539 pages
- 28-Mohammadipour, E., Golchin, A., Mohammadi, J., Negahdar, N, and Zarchini, M., 2012.** Effect of Humic Acid on Yield and Quality of Marigold (*Calendula officinalis* L.). Annals of Biological Research, 3 (11):5095-5098.
- 29-Mohebi, N., Bakhsh kelarestaghi, K., and farahmand fard, B., 2012.** Evaluation the effect of diffrent level of animal manure and corm density on flowering of saffron (*Crocus sativus* L.). The 6st International Conference on New Ideas in Agriculture. Islamic Azad University Khorasan Branch. 29 Feb
- 30-Rahimzadeh, S., Sohrabi, Y., Heydari, G and Pirzadeh, A., 2011.** Effect of bio and chemical fertilizers on yield and quality of dragonhead (*Dracocephalum moldavica* L.). Journal of Horticultural Sciences, 25: 335-343 (In Persian).
- 31-Sabahi H., Liaghati H., Viesi H. (2010).** Effect of organic and inorganic fertikizers on soil microbial biomass and mineral during canola (*Brassica napus* L.) development. 13th Ramiran Conference,Integrated manure and organic wastes management at the farm level. Lisbon. Portuguese.
- 32-Saeed Nejjad AH, Rezvani Moghadam P. 2010.** Evaluation of consumption of compost, vermicompost and manure fertilizers on yield,yield components of Cumin and essence percentage. Horticulture sciences journal. Volume 24. No 2. P 142-148.
- 33-Said-Al Ahl, H. A. H., Hasnaa Ayad, S, and Hendawy, S. F., 2009.** Effect of potassium humate and nitrogen fertilizer on herb and essential oil of oregano under different irrigation intervals. Journal of Applied Sciences 2(3).
- 34-Sangeetha, M., Singaram P, and Uma Devi, R., 2006.**Effect of lignite humic acid and fertilizer on yield of onion and nutrient availability. International Onion of soil Science. 21,163
- 35-Sefidkon, F., Abbasi, K. and Bakhshi Khaniki, G., 2006.** Influence of drying and extraction methods on yield and chemical composition of the essential oil of Satureja hortensis'. Food Chemistry, 99: 19-23.
- 36-Tahami Zarandi, S.M.K., Rezvani Moghadam, P., and Jahan, M. 2010.** Comparison the effect of organic and chemical fertilizers on yield and essential oil percentage of basil (*Ocimum basilicum* L.). Journal of Agroecology 2:70-82. (In Persian)
- 37-Turkmen, O., Dursun, A., Turan, M, and Erdinc, C., 2004.** Calcium and humic acid affect seed germination, growth, and nutrient content of tomato. Soil and Plant Science 54: 168-174.

